

Bilag 2.

Notater til udvalget udarbejdet af arbejdsministeren.

Notat om de instanser, der skal afgøre visse afgrænsningsproblemer i forbindelse med bl. a. § 23 a i lovforslaget om varsling ved større afskedigelser.

Under udvalgets drøftelse med arbejdsministeren den 17. november 1976 gav ministeren tilsagn om udarbejdelse af et notat om, hvorledes tvivlstilfælde om, hvorvidt afskedigelser falder inden for lovforslagets gyldighedsområde, bl. a. i forbindelse med forslagets § 23, stk. 2, nr. 1, skal afgøres.

Det er med lovforslaget tilsigtet, at det i en række tilfælde må være vedkommende arbejdsmarkedsnævn, der i første instans skal tage stilling til forekommende afgrænsningsproblemer. Dette må således gælde tvivlstilfælde i forbindelse med afgrænsninger i henhold til § 23 a, stk. 2, f. eks. spørgsmålet om, hvorvidt påtænkte afskedigelser falder ind under undtagelsesbestemmelserne i nr. 1.

At det således er tilsigtet, at nævnene i første instans må træffe afgørelse i sådanne tilfælde, fremgår af, at nævnene jo i det hele taget foreslås inddraget i problemet om de større afskedigelser med henblik på at gøre en indsats for løsning af de problemer, som afskedigelserne rejser, jfr. herved de specielle bemærkninger til lovforslaget p. 6 f. n. og p. 5 f. o. De funktioner, der ifølge lovforslaget tillægges nævnene i retning af forkortelse/forlængelse af 30 dages fristen, kan således ikke udøves uden, at der af nævnet er lagt bestemte opfattelser til grund af, hvorvidt den pågældende afskedigelse falder ind under lovens gyldighedsområde eller ej.

Nævnene vil i en række tilfælde kunne støtte sig på, hvad en virksomhedsleder og de på virksomheden ansatte er enige om. Men i tilfælde af uenighed mellem disse 2 parter må nævnet tage stilling, og det vil da være frit for virksomhedslederen eller de ansatte at indbringe tvivlsspørgsmålet for de arbejdsretlige instanser eller for domstolene.

Kun i de specielle tilfælde af nævnafgørelser om forkortelse/forlængelse af 30 dages fristen indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at sådanne afgørelser — der jo beror på skøn — kan indbringes for landsarbejdsnævnet som øverste administrative myndighed. Derpå kan sagen eventuelt følges ved domstolene.

I andre tvivlstilfælde vil sagen, som omtalt, efter en eventuel nævnafgørelse, kunne indbringes direkte for de relige instanser.

Man skal i øvrigt i denne forbindelse pege på bestemmelsen i lovforslagets § 23 e om arbejdsministerens adgang til at fastsætte nærmere regler bl. a. om arbejdsmarkedsnævnenes virksomhed i henhold til lovforslaget, jfr. tillige forslaget i § 23 a, stk. 4, om arbejdsministerens fastsættelse af regler for afgrænsning af virksomhedsbegrebet.

Notat om andre EF-landes fortolkning af direktivets art. 4, stk. 1.

Under udvalgets drøftelse med arbejdsministeren den 17. november 1976 gav ministeren tilsagn om udarbejdelse af et notat om de andre EF-landes fortolkning af art. 4, stk. 1, i direktivet af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser.

Baggrunden for udvalgets anmodning er den fortolkning af bestemmelser, der er lagt til grund i lovforslaget om varsling ved større afskedigelser. Ifølge denne har de pågældende lønmodtagere et ubetinget krav på beskyttelse i 30 dages perioden, hvilket bl. a. indebærer, at der ikke mod lønmodtagernes ønske kan anvises dem arbejde i denne periode med den virkning, at arbejdsgiverens pligt til lønudbetaling dermed ophører.

Arbejdsministeriet har gennem udenrigsministeriet indhentet oplysninger om følgende 6 EF-landes fortolkning af bestemmelserne: